

Τα παιδικά του χρόνια

Τα παιδικά χρόνια ήταν φτωχικά. Αναγκαζόταν να παίζει μπάλα γεμίζοντας τις κάλτσες του με χαρτιά, αφού η οικογένειά του δεν είχε την οικονομική δυνατότητα να του αγοράσει παπούτσια.

Ο πατέρας του Ζοάο Ράμος ντο Νασιμέντο, ελπιδοφόρος διεθνής ποδοσφαιριστής αγωνιζόμενος ως κεντρικός επιθετικός, που ένας σοβαρός τραυματισμός στα 25 του τον υποχρέωσε να σταματήσει, ήθελε ο γιος του να ακολουθήσει τον δρόμο του, σε αντίθεση με την μητέρα του Δόνα Σελέστε. Θέλοντας να βοηθηθεί οικονομικά και να μπορέσει να αγοράσει δική του μπάλα δούλευε σε καταστήματα τσαγιού ως υπάλληλος και γυάλιζε παπούτσια έξω από τους κινηματογράφους.

Ο Πελέ σχολείο κατάφερε να πάει μόνο μέχρι την τέταρτη τάξη της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ο δρόμος που θα έπρεπε να περπατήσει ήταν διαφορετικός.

«Έζησα μια ευτυχισμένη παιδική ηλικία. Ο μπαμπάς μου, μου έλεγε ότι για να είσαι ποδοσφαιριστής χρειάζεσαι συκώτι. Είναι ένα θεμελιώδες όργανο του ανθρώπου, αν δεν λειτουργεί καλά τότε δεν είσαι καλά. Είναι σαν την καρδιά. Ο μπαμπάς μου ήταν ποδοσφαιριστής, ήταν Νο 9, είχε σημειώσει πολλά γκολ με κεφαλές. Το μόνο πράγμα που ήθελα, να μου δώσει ο Θεός ήταν να παίξω όπως και ο πατέρας μου. Μία από τις καλύτερες συμβουλές του: «Μην νομίζεις ότι είσαι καλύτερος ή πιο σημαντικός από τους άλλους, είσαι ίδιος, οπότε να τους σέβεσαι όλους», είπε ο διάσημος Βραζιλιάνος, μιλώντας στην εκπομπή της ιταλικής τηλεόρασης «Che Tempo che fa» (Πως είναι ο καιρός).

Όταν έγινε... Πελέ και «Βασιλιάς»

Κι αν το όνομα Πελέ είναι γνωστό σε όλο τον κόσμο, εκείνος είχε δηλώσει πως δεν γνωρίζει πως προέκυψε το προσωνύμιο και επίσης ότι δεν του άρεσε, σημειώνοντας ότι δεν υποδηλώνει κάτι στην πορτογαλική γλώσσα («Το όνομά μου είναι Εντισον, μετά άρχισαν να με αποκαλούν Πελέ. Δεν μου άρεσε. Θαύμαζα τον Τόμας Εντισον, είναι σημαντικός!»).

Όταν πολύ αργότερα ένας θεολόγος του είπε ότι η λέξη αυτή υπάρχει στην Βίβλο και στα εβραϊκά σημαίνει θαύμα, άλλαξε την άποψή του.

Του το «κόλλησε» ένας συμμαθητής του στο σχολείο.

Μέχρι σήμερα υπάρχουν δύο εκδοχές για το πώς προέκυψε. Η πρώτη αναφέρει πως μία ημέρα που έπαιζε ποδόσφαιρο, στα χωράφια του Τρες Κορασόες με τους φίλους του, με μία αυτοσχέδια μπάλα φτιαγμένη με πανιά και χαρτιά κάποια στιγμή βρήκε πεταμένη, κοντά σε σταθμό του τρένου μία παλιά, ξεφούσκωτη, χαλασμένη, αλλά δερμάτινη μπάλα. Έτσι και το rele που σημαίνει δέρμα σε πολλές λατινογενείς γλώσσες. Η έτερη εκδοχή, είναι πως το όνομα προήλθε όταν ο ίδιος φώναζε λανθασμένα τον αγαπημένο παίκτη του «Μπιλέ», τερματοφύλακα της Βάσκο ντα Γκάμα.

Όσο για το «βασιλιάς», είναι ένας τίτλος που του δόθηκε από τον θεατρικό συγγραφέα Νέλσον Ροντρίγκες όταν ήταν μόλις 17 ετών.

Ο Πελέ και οι άλλοι...

Ο Πέλε στο πέρασμα των χρόνων τέθη-

Κι αν το βασικό επιχείρημα όσων αμφισβάλουν για την πρωτοκαθεδρία του είναι ότι δεν έπαιξε ποτέ σε ευρωπαϊκή ομάδα, όπου ο συντελεστής δυσκολίας είναι υψηλότερος σε σχέση με το βραζιλιάνικο πρωτάθλημα, η απάντηση έρχεται από την ίδια την Ιστορία.

κε σε σύγκριση με τους άλλους μεγάλους στην Ιστορία του ποδοσφαίρου, Ντι Στέφανο, Κρόιφ, Μαραντόνα και τους... νεότερους Μέσι και Κριστιάνο Ρονάλντο.

Σίγουρα αυτή η σύγκριση μεταξύ τους δεν είναι μόνο άδικη, αλλά και αδύνατη, όπως υπογράμμισε πρόσφατα η ισπανική εφημερίδα Marca: διαφορετικά χρόνια, γήπεδα, διαιτησία, μπάλες, φυσική ικανότητα. Άλλωστε το ποδόσφαιρο είναι διαφορετικό, και τίποτα δεν είναι το ίδιο, σε οποιοδήποτε είδος ζωής, όπως πριν από 50 χρόνια.

Πάντως σίγουρα λίγοι είναι εκείνοι που αμφισβητούν την ιστορική αξιοπιστία του Σέζαρ Λουίς Μενότι, παγκόσμιου πρωταθλητή το 1978 με την Αργεντινή, που υποστήριξε, παρά το γεγονός ότι στην... συζήτηση «συμμετείχαν» τρεις Αργεντινοί: «Αυτός, για εμένα, ήταν ο καλύτερος στην Ιστορία.

Ο Πελέ είχε τα πάντα, δεν του έλειπε τίποτα: μια προνομιακή σωματική διάπλαση, ένας παίκτης που κέρδιζε τις μονομαχίες, ηγέτης σαν τους θεούς... Ήταν ο μεγαλύτερος, ο καλύτερος όλων των εποχών». Εκείνος έχει πει: «Ο κόσμος με ρωτάει πότε θα γεννηθεί ο νέος Πελέ. Ποτέ! Οι γονείς μου έκλεισαν το εργοστάσιο παραγωγής. Όταν ο Μέσι βάλει 1.283 γκολ σαν εμένα και πάρει τρία Μουντιάλ, το βλέπουμε», τόνιζε συχνά.

«Στις 19 Νοεμβρίου 1969 σημείωσα το

1000ο γκολ μου στο Μαρακανά, έχω ακόμα την μπάλα. Έζησα μερικές σημαντικές στιγμές με όλους», ανέφερε.

Η αμφισβήτηση και η απάντηση

Κι αν το βασικό επιχείρημα όσων αμφισβάλουν για την πρωτοκαθεδρία του είναι ότι δεν έπαιξε ποτέ σε ευρωπαϊκή ομάδα, όπου ο συντελεστής δυσκολίας είναι υψηλότερος σε σχέση με το βραζιλιάνικο πρωτάθλημα, η απάντηση έρχεται από την ίδια την Ιστορία.

Παρά τις πιέσεις που ασκούσαν οι μεγάλοι σύλλογοι της Ευρώπης για να τον αποκτήσουν, ο Πελέ παρέμεινε στη Σάντος 19 χρόνια λόγω της μεγάλης του αγάπης για την ομάδα, αλλά και λόγω της απαγόρευσης που ασκούσε η κυβέρνηση της χώρας, μιας και ο πρόεδρος της Ζάνιο Κουάδρος το 1961 τον κήρυξε «εθνικό θησαυρό», για να τον εμποδίσει να φύγει.

Η πορεία, το στυλ και τα ρεκόρ του

Αγωνίστηκε ως δεύτερος επιθετικός. Η τεχνική κατάρτιση και η αθλητικότητά του επαινέθηκαν παγκοσμίως, και κατά τη διάρκεια της καριέρας του ήταν γνωστός για την άριστη ντρίμπλα και πάσα του, την εξαιρετική του ικανότητα στο ψηλό παιχνίδι, την δημιουργικότητά του, αλλά και την μεγάλη του έφεση στο σκοράρισμα. Έπαιξε για 19 χρόνια στη Σάντος (1956-1974) με τον εντυπωσιακό απολογισμό